

nødne, for at man skal kunne faae en Overbeviisning om, hvorledes Sagen skal ordnes.

Frolund: Det forekommer mig dog, at naar man betænker, at den ærede Indenrigsminister har siddet i en Commission, nedsat for at undersøge de islandske Forhold, for 37 Aar siden, og endnu ikke er kommen videre, end at han siger, at han har ingen bestemt Mening derom, da er der kun liden Udfigt til, at han nogensinde vil faae den og Sagen ved ham blive fremmet. Jeg maa sluttelig bemærke, at vi da atter idag have hørt en Talebrug, som rigtig nok ikke er ny her i Folkethinget, men som det var ønskeligt, at man snart maatte blive fri for, disse „Sagkyndige“, der skulle stilles imellem Regeringen og Rigsdagen. Jeg gad egentlig vide, hvor den ærede Indenrigsminister skal hente større Sagkundskab end paa Island selv. I det islandske Althing sidder og sad Mænd, som Regeringen selv i sin Tid har anseet for kyndige nok til at varetage Islands Interesser, da de sad her i Salen med os i 1848 og 49. Det synes mig ikke at være nogen smuk Dpførsel, hverken imod det islandske Althing eller den danske Rigsdag, at komme med saadanne Udtalelser som dem, den ærede Indenrigsminister her er kommen med.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om den ærede Formand finder sig opfordret til at tilkjendegive den ærede Taler det Urigtige i den Maade, hvorpaa han angriber Ministeren.

Formanden: Jeg maa tilstaae, at den Maade, hvorpaa Taleren har udtrykt sig, har ikke forekommet mig stærkere end den, hvorpaa der saa ofte tales her i Salen. Jeg har aldeles ikke seet noget personligt Angreb enten paa den høitærede Minister eller paa Ministeriet i det Hele i de Udtalelser, der fra hans Side ere skeete (Nei! Nei!).

Indenrigsministeren: Den ærede Taler sagde, at det var ingen smuk Dpførsel, som Ministeren brugte. Dersom den høitærede Formand finder en saadan Udtalelse passende, saa kan jeg ogsaa være aldeles ligegyldig derved.

Formanden: Der er vistnok stor Forskiel paa, om Formanden finder et Udtryk

upassende imod en Minister, og paa, om han finder et Udtryk fra en Rigsdagsmands Side velvalgt eller ikke. Det kan gjerne være, at Udtrykkene kunde være smukkere valgte med Hensyn til Maaden, hvorpaa man maatte ønske, at en Rigsdagsmand i Almindelighed skal udtrykke sig, naar han taler i Folkethingssalen; men det forekommer mig dog ikke, at der i det Fremførte laa nogenformhelst personlig Sigtelse enten imod Ministeriet eller imod den høitærede Minister.

N. Winther: Det er maaskee noget overflødigt at behandle denne Sag, naar man hører den ærede Minister idelig gjentage, at han ikke kan udtale sig bestemt om den, sær end kyndige og med Islands Forhold særlig bekjendte Mænd have afgivet Betænkning over Sagen; men imidlertid skal jeg dog berøre enkelte Punkter. Den ærede Forslagsstiller har yttret, da der var Spørgsmaal om denne Sags Fremme, at det var ikke noget Forslag om fuldstændig Frihandel, som her foreligger. Ja, deri skal jeg give ham fuldkommen Ret; men om det er rigtigt, at hans Forslag ikke gaaer ud paa fuldstændig Frihandel, turde maaskee være noget tvivlsomt. Der kunde være saameget mere Grund for ham til at foreslaae det, som han jo selv anseer for det Rigtige, som jo Grunden til, at den ærede Indenrigsminister har overladt Sagen til en Commission, maa være den, at han ikke er enig i de Ansuelser, der gaae igjennem det af den forrige Indenrigsminister forelagte Udkast. Den nuværende Indenrigsminister har desuden ogsaa under den førnævnte Handelslags Behandling udtalt sig i en mere frifindet Retning end den forrige Indenrigsminister, og der turde derfor være Haab om, at den nuværende Indenrigsminister gaaer ind paa Noget, der, som sagt, er mere frifindet end det nuværende Udkast. Hvad den ærede Indenrigsminister yttrede ved Sagens tidligere Behandling, da der var Spørgsmaal om dens Fremme, med Hensyn til, at Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse vilde give Anledning til, at den vigtigste Deel af den islandske Handel, nemlig Fiskehandelen, vilde blive saagodtsom monopoliseret, da er det allerede berørt; og